

## Convenis internacionals

### **Protocol adicional II als convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949, relatiu a la protecció de les víctimes dels conflictes armats sense caràcter internacional, del 8 de juny de 1977.**

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 7 de novembre del 2024 ha aprovat l'adhesió al següent:  
Protocol adicional II als convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949, relatiu a la protecció de les víctimes dels conflictes armats sense caràcter internacional, del 8 de juny de 1977

A finals del segle XIX, en un context internacional marcat per l'esclat de conflictes bèl·lics entre estats, va néixer la voluntat de millorar les condicions dels ferits, dels malalts i dels naufrags membres de les forces armades, així com de vetllar per la protecció de les persones civils en temps de guerra.

La Segona Guerra Mundial va incrementar aquesta voluntat i va fer necessària l'adopció de noves normes de conductes en període de conflictes armats relatives a la protecció dels civils, a l'ajuda humanitària dels ferits i a la consideració dels presoners de guerra i del personal humanitari.

En aquest sentit, el 1949, el Govern suís i 71 estats i diverses organitzacions internacionals es van reunir a Ginebra per elaborar nous tractats internacionals fonamentals en matèria de dret humanitari. Els quatre convenis de Ginebra es van signar el 12 d'agost de 1949 i regulen, respectivament, la millora de les condicions dels ferits i dels malalts de les forces armades en campanya (primer Conveni), la millora de les condicions dels ferits, dels malalts i dels naufrags membres de les forces armades a la mar (segon Conveni), el tracte degut als presoners de guerra (tercer Conveni) i la protecció de les persones civils en temps de guerra (quart Conveni).

Aquests convenis, adoptats universalment pels 194 països del món, van ser completats per tres protocols addicionals que amplien la protecció de les víctimes de conflictes armats interns i internacionals.

El segon Protocol adicional als convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949, aprovat el 8 de juny de 1977 i en vigor des del 7 de desembre de 1978, es destina a ampliar la protecció atorgada a les víctimes dels conflictes armats sense caràcter internacional que no estiguin coberts pel Protocol adicional I.

En l'esfera nacional, si bé el Principat és un paradigma excepcional de pau en la història bèl·lica europea i universal, i tot i no disposar d'un cos militar propi, cal destacar que és part dels quatre convenis de Ginebra de 1949 des del 17 de setembre de 1993.

La Creu Roja Andorrana existeix des del 20 de desembre de 1980 i està reconeguda pel Comitè Internacional de la Creu Roja des del 24 de març de 1994, d'ençà que forma part de la Federació Internacional de la Creu Roja i de la Mitja Lluna Roja. La seva activitat accepta plenament els principis del Moviment Internacional, i la Llei 89/2010, del 16 de desembre, reconeix la Creu Roja Andorrana com a institució humanitària de caràcter voluntari i d'interès públic.

D'altra banda, des de l'any 2008, mitjançant la signatura d'acords triennals de cooperació, es manté una cooperació econòmica constant entre el Govern d'Andorra i el Comitè Internacional de la Creu Roja per al finançament de projectes humanitaris.

A més a més, l'ordenament jurídic andorrà disposa de la Llei 28/2022, del 14 de juliol, qualificada de protecció civil, la qual regula específicament els aspectes relacionats amb l'acció pública en matèria de protecció civil i gestió d'emergències destinada a protegir les persones, els béns públics i privats i el medi ambient davant de situacions de risc greu, catàstrofe i calamitat pública. També estableix els principis bàsics que



s'han de complir en les fases prèvia i posterior a aquestes situacions d'emergència no ordinàries com són els drets i els deures de la ciutadania. Finalment, crea la nova figura del Cos de Voluntaris de Protecció Civil, que haurà de compartir competències de prestació d'auxili amb els altres cossos especials en l'àmbit nacional i amb el Sometent en el comunal.

Adherir-se als protocols addicionals durant el 2024 tindria una gran força simbòlica, ja que enguany se celebra el 75è aniversari dels convenis de Ginebra i el 30è aniversari de la seva entrada en vigor al Principat.

Tenint en compte el context actual de multiplicació dels conflictes armats internacionals i considerant l'alineament sistemàtic d'Andorra amb els principis de pau en l'àmbit internacional, l'adhesió al Protocol addicional II als convenis de Ginebra permetrà a Andorra fer un pas més en la universalització dels instruments internacionals relatius al dret internacional humanitari, completar així les normes existents i reforçar la protecció de les víctimes en tot el territori.

Ateses les consideracions exposades, s'aprova:

L'adhesió del Principat d'Andorra al Protocol addicional II als convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949, relatiu a la protecció de les víctimes dels conflictes armats sense caràcter internacional, del 8 de juny de 1977.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor d'aquest Protocol per a Andorra.

Casa de la Vall, 7 de novembre del 2024

*Carles Ensenyat Reig*  
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument d'adhesió corresponent.

*Joan Enric Vives Sicília*  
Bisbe d'Urgell  
Copríncep d'Andorra

*Emmanuel Macron*  
President de la República Francesa  
Copríncep d'Andorra

## Protocol addicional II als convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949, relatiu a la protecció de les víctimes dels conflictes armats sense caràcter internacional, del 8 de juny de 1977

### Preàmbul

Les altes parts contractants,

Recordant que els principis humanitaris referendats per l'article 3 comú als convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949 constitueixen el fonament del respecte a la persona humana en cas de conflicte armat sense caràcter internacional;

Recordant, així mateix, que els instruments internacionals relatius als drets humans ofereixen a la persona humana una protecció fonamental;

Subratllant la necessitat de garantir una millor protecció a les víctimes d'aquests conflictes armats;

Recordant que, en els casos no previstos pel dret vigent, la persona humana queda sota la salvaguarda dels principis d'humanitat i de les exigències de la consciència pública;

Convenen el següent:

### Títol I. Àmbit d'aquest protocol

#### Article 1. Àmbit d'aplicació material

1. Aquest Protocol, que desenvolupa i completa l'article 3 comú als convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949, sense modificar les seves actuals condicions d'aplicació, s'aplicarà a tots els conflictes armats que no estiguin coberts per l'article 1 del Protocol addicional als convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949, relatiu a la protecció de les víctimes dels conflictes armats internacionals (Protocol I), i que es desenvolupin en el territori d'una alta part contractant entre les seves forces armades i forces armades dissidents o grups armats organitzats que, sota la direcció d'un comandament responsable, exerceixin sobre una part del territori esmentat un control tal que els permeti efectuar operacions militars sostingudes i concertades i aplicar aquest Protocol.

2. Aquest Protocol no s'aplicarà a les situacions de tensions internes i de disturbis interiors, com ara els motins, els actes esporàdics i aïllats de violència i altres actes anàlegs, que no són conflictes armats.

#### Article 2. Àmbit d'aplicació personal

1. Aquest Protocol s'aplicarà, sense cap distinció de caràcter desfavorable per motius de raça, color, sexe, idioma, religió o creença, opinions polítiques o d'una altra índole, origen nacional o social, fortuna, naixement o una altra condició o qualsevol altre criteri anàleg (anomenada d'ara endavant, "distinció de caràcter desfavorable"), a totes les persones afectades per un conflicte armat en el sentit de l'article 1.

2. Al final del conflicte armat, totes les persones que hagin estat objecte d'una privació o d'una restricció de llibertat per motius relacionats amb aquest conflicte, així com les que fossin objecte de tals mesures després del conflicte pels mateixos motius, gaudiran de la protecció prevista en els articles 5 i 6 fins a l'acabament d'aquesta privació o restricció de llibertat.

#### Article 3. No intervenció

1. No es podrà invocar cap disposició d'aquest Protocol amb l'objectiu de menyscar la sobirania d'un Estat o la responsabilitat que incumbeix al govern de mantenir o restablir la llei i l'ordre a l'Estat o de defensar la unitat nacional i la integritat territorial de l'Estat per tots els mitjans legítims.

2. No es podrà invocar cap disposició d'aquest Protocol com a justificació per intervenir, directament o indirectament, sigui quin sigui el motiu, en el conflicte armat o en els assumptes interns o externs de l'alta part contractant en el territori de la qual tingui lloc aquest conflicte.



## Títol II. Tracte humà

### Article 4. *Garanties fonamentals*

1. Totes les persones que no participin directament en les hostilitats, o que hagin deixat de participar-hi, estiguin o no privades de llibertat, tenen dret que es respecti la seva persona, el seu honor, les seves conviccions i les seves pràctiques religioses. Seran tractades amb humanitat en tota circumstància, sense cap distinció de caràcter desfavorable. Queda prohibit ordenar que no hi hagi supervivents.

2. Sense perjudici del caràcter general de les disposicions que precedeixen, estan i quedaran prohibits sempre i en tot lloc respecte a les persones a què es refereix el paràgraf 1:

- a) Els atemptats contra la vida, la salut i la integritat física o mental de les persones; en particular, l'homicidi i els tractes cruels com ara la tortura i les mutilacions o tota forma de pena corporal.
- b) Els càstigs col·lectius.
- c) La presa d'ostatges.
- d) Els actes de terrorisme.
- e) Els atemptats contra la dignitat personal; en especial, els tractes humiliants i degradants, la violació, la prostitució forçada i qualsevol forma d'atemptat al pudor.
- f) L'esclavitud i el tràfic d'esclaus en totes les formes.
- g) El pillatge.
- h) Les amenaces de dur a terme els actes esmentats.

3. Es proporcionaran als nens les cures i l'ajuda que necessitin i, en particular:

- a) Rebran una educació, inclosa l'educació religiosa o moral, conforme als desitjos dels pares o, si no en tenen, de les persones que en tinguin la custòdia.
- b) Es prendran les mesures oportunes per facilitar la reunió de les famílies temporalment separades.
- c) Els nens menors de quinze anys no seran reclutats en les forces o grups armats i no es permetrà que participin en les hostilitats.
- d) La protecció especial prevista en aquest article per als nens menors de quinze anys se'ls seguirà aplicant si, malgrat les disposicions de l'apartat c, han participat directament en les hostilitats i han estat capturats.
- e) Es prendran mesures, si escau, i sempre que sigui possible amb el consentiment dels pares o de les persones que, en virtut de la llei o el costum, en tinguin en primer lloc la custòdia, per traslladar temporalment els nens de la zona en què tinguin lloc les hostilitats a una zona del país més segura i perquè vagin acompanyats de persones que vetllin per la seva seguretat i benestar.

### Article 5. *Persones privades de llibertat*

1. A més de les disposicions de l'article 4, es respectaran, com a mínim, pel que fa a les persones privades de llibertat per motius relacionats amb el conflicte armat, ja estiguin internades o detingudes, les disposicions següents:

- a) Els ferits i malalts seran tractats de conformitat amb l'article 7.
- b) Les persones a què es refereix aquest paràgraf rebran, en la mateixa mesura que la població local, aliments i aigua potable i gaudiran de garanties de salubritat i higiene i de protecció contra els rigors del clima i els perills del conflicte armat.
- c) Estaran autoritzades a rebre socors individuals o col·lectius.
- d) Podran practicar la seva religió i, quan així ho sol·licitin i sigui procedent, rebre l'assistència espiritual de persones que exerceixin funcions religioses, com ara capellans.



- e) En cas que hagin de treballar, gaudiran de condicions de treball i garanties anàlogues a les que tingui la població civil local.
2. En la mesura de les seves possibilitats, els responsables de l'internament o la detenció de les persones a què es refereix el paràgraf 1 respectaran també, dins dels límits de la seva competència, les disposicions següents relatives a aquestes persones:
- a) Excepte quan homes i dones d'una mateixa família estiguin allotjats en comú, les dones estaran custodiades en locals diferents dels destinats als homes i es trobaran sota la vigilància immediata de dones.
  - b) Aquestes persones estaran autoritzades a enviar i rebre cartes i targetes postals, tot i que l'autoritat competent en podrà limitar el nombre si ho considera necessari.
  - c) Els llocs d'internament i detenció no s'hauran de situar a prop de la zona de combat. Les persones a què es refereix el paràgraf 1 seran evacuades quan els llocs d'internament o detenció quedin particularment exposats als perills resultants del conflicte armat, sempre que la seva evacuació es pugui efectuar en condicions suficients de seguretat.
  - d) Aquestes persones seran objecte d'exàmens mèdics.
  - e) No es posarà en perill la seva salut ni la seva integritat física o mental, mitjançant cap acció o omissió injustificades. Per tant, es prohibeix sotmetre les persones a què es refereix aquest article a qualsevol intervenció mèdica que no estigui indicada pel seu estat de salut i que no estigui d'acord amb les normes mèdiques generalment reconegudes que s'aplicarien en circumstàncies mèdiques anàlogues a les persones no privades de llibertat.
3. Les persones que no estiguin incloses en les disposicions del paràgraf 1 però que tinguin la llibertat restringida, en la forma que sigui, per motius relacionats amb el conflicte armat, seran tractades humanament conforme a les disposicions de l'article 4 i als paràgrafs 1.a, c i d i 2.b d'aquest article.
4. Si es decideix alliberar persones que estiguin privades de llibertat, els qui ho decideixin hauran de prendre les mesures necessàries per garantir la seguretat d'aquestes persones.

#### **Article 6.** *Diligències penals*

1. Aquest article s'aplicarà a l'enjudiciament i a la sanció d'infraccions penals comeses en relació amb el conflicte armat.
2. No s'imposarà condemna ni s'executarà cap pena respecte a una persona declarada culpable d'una infracció, si no és en virtut d'una sentència d'un tribunal que ofereixi les garanties essencials d'independència i imparcialitat. En particular:
- a) El procediment disposarà que l'acusat sigui informat sense demora dels detalls de la infracció que se li atribueixi i garantirà a l'acusat, en les actuacions que precedeixin el judici i en el decurs del mateix judici, tots els drets i mitjans de defensa necessaris.
  - b) Ningú no podrà ser condemnat per una infracció si no és sobre la base de la seva responsabilitat penal individual.
  - c) Ningú no serà condemnat per actes o omissions que en el moment de cometre's no fossin delictius segons el dret; tampoc no s'imposarà una pena més greu que l'aplicable en el moment de cometre's la infracció; si, amb posterioritat a la comissió de la infracció, la llei disposés la imposició d'una pena més lleu, el delinqüent es beneficiarà d'això.
  - d) Tota persona acusada d'una infracció es presumirà innocent mentre no es demostrï la seva culpabilitat conforme a la llei.
  - e) Tota persona acusada d'una infracció tindrà dret a estar present en ser jutjada.
  - f) Ningú no podrà ser obligat a declarar contra si mateix ni a confessar-se culpable.

3. Tota persona condemnada serà informada, en el moment de la seva condemna, dels seus drets a interposar recurs judicial i d'un altre tipus, així com dels terminis per exercir aquests drets.
4. No es dictarà pena de mort contra les persones que tinguin menys de divuit anys d'edat en el moment de la infracció ni s'executarà en les dones embarassades ni en les mares de nens de poca edat.
5. Quan cessin les hostilitats, les autoritats al poder procuraran concedir l'amnistia més àmplia possible a les persones que hagin pres part en el conflicte armat o que es trobin privades de llibertat, internades o detingudes per motius relacionats amb el conflicte armat.

### Títol III. Ferits, malalts i nàufrags

#### **Article 7.** *Protecció i assistència*

1. Tots els ferits, malats i nàufrags, hagin o no pres part en el conflicte armat, seran respectats i protegits.
2. En tota circumstància seran tractats humanament i rebran, en la mesura que sigui possible i en el termini més breu, les atencions mèdiques que exigeixi el seu estat. No es farà entre ells cap distinció que no estigui basada en criteris mèdics.

#### **Article 8.** *Cerca*

Sempre que les circumstàncies ho permetin, i en particular després d'un combat, es prendran sense tardança totes les mesures possibles per buscar i recollir els ferits, malalts i nàufrags a fi de protegir-los contra el pillatge i els maltractaments i garantir-los l'assistència necessària, i per buscar els morts, impedir que siguin despullats i donar un destí decorós a les seves despulles.

#### **Article 9.** *Protecció del personal sanitari i religiós*

1. El personal sanitari i religiós serà respectat i protegit. Se li proporcionarà tota l'ajuda disponible per a l'acompliment de les seves funcions i no se l'obligarà a fer tasques que no siguin compatibles amb la seva missió humanitària.
2. No es podrà exigir que el personal sanitari, en l'acompliment de la seva missió, doni prioritat al tractament de cap persona si no és per motius d'ordre mèdic.

#### **Article 10.** *Protecció general de la missió mèdica*

1. No es castigarà a ningú per haver exercit una activitat mèdica conforme amb la deontologia, siguin quines siguin les circumstàncies o els beneficiaris de l'activitat esmentada.
2. No es podrà obligar les persones que exerceixen una activitat mèdica a fer actes ni a efectuar treballs contraris a la deontologia o altres normes mèdiques destinades a protegir els ferits o els malalts, o les disposicions d'aquest Protocol, ni a abstenir-se de fer actes exigits per les normes o disposicions esmentades.
3. A reserva del que es disposa en la legislació nacional, es respectaran les obligacions professionals de les persones que exerceixen una activitat mèdica, pel que fa a la informació que puguin adquirir sobre els ferits i els malalts que hagin assistit.
4. A reserva del que es disposa en la legislació nacional, la persona que exerceixi una activitat mèdica no podrà ser sancionada de cap manera pel fet de no proporcionar o de negar-se a proporcionar informació sobre els ferits i els malalts als quals assisteixi o hagi assistit.

#### **Article 11.** *Protecció d'unitats i mitjans de transport sanitaris*

1. Les unitats sanitàries i els mitjans de transport sanitaris seran respectats i protegits en tot moment i no seran objecte d'atacs.
2. La deguda protecció a les unitats i als mitjans de transport sanitaris únicament podrà cessar quan se'n faci ús amb l'objectiu de fer actes hostils al marge de les seves tasques humanitàries. No obstant això, la protecció cessarà únicament després d'una intimació que, havent fixat quan escaigui un termini raonable, no tingui efectes.



#### **Article 12.** *Signe distintiu*

Sota la direcció de l'autoritat competent de què es tracti, el signe distintiu de la creu roja, de la mitja lluna roja o del lleó i el sol rojos sobre fons blanc serà ostentat tant pel personal sanitari i religiós com per les unitats i els mitjans de transport sanitaris. El signe esmentat s'haurà de respectar en qualsevol circumstància. No s'haurà d'utilitzar indegudament.

### **Títol IV. Població civil**

#### **Article 13.** *Protecció de la població civil*

1. La població civil i les persones civils gaudiran de protecció general contra els perills procedents d'operacions militars. Per fer efectiva aquesta protecció, s'observaran en totes les circumstàncies les normes següents.
2. No seran objecte d'atac la població civil com a tal, ni les persones civils. Queden prohibits els actes o les amenaces de violència que tinguin com a finalitat principal atemorir la població civil.
3. Les persones civils gaudiran de la protecció que confereix aquest títol, excepte si participen directament en les hostilitats i mentre duri tal participació.

#### **Article 14.** *Protecció dels béns indispensables per a la supervivència de la població civil*

Queda prohibit, com a mètode de combat, fer patir fam a les persones civils. En conseqüència, es prohibeix atacar, destruir, sostreure o inutilitzar amb aquest fi els béns indispensables per a la supervivència de la població civil, com ara els productes alimentaris i les zones agrícoles que els produeixen, les collites, el bestiar, les instal·lacions i reserves d'aigua potable i les obres de reg.

#### **Article 15.** *Protecció de les obres i instal·lacions que contenen elements perillosos*

Les obres o instal·lacions que contenen elements perillosos, com ara les preses, els dics i les centrals nuclears d'energia elèctrica, no seran objecte d'atacs, encara que siguin objectius militars, quan aquests atacs puguin produir l'alliberament d'aquells elements i causar, per tant, pèrdues importants en la població civil.

#### **Article 16.** *Protecció dels béns culturals i dels llocs de culte*

Sense perjudici de les disposicions de la Convenció de la Haia del 14 de maig de 1954 per a la protecció dels béns culturals en cas de conflicte armat, queda prohibit cometre actes d'hostilitat dirigits contra els monuments històrics, les obres d'art o els llocs de culte que constitueixen el patrimoni cultural o espiritual dels pobles, i utilitzar-los com a suport de l'esforç militar.

#### **Article 17.** *Prohibició dels desplaçaments forçats*

1. No es podrà ordenar el desplaçament de la població civil per motius relacionats amb el conflicte, tret que això ho exigeixin la seguretat de les persones civils o motius militars imperiosos. Si s'hagués d'efectuar el desplaçament esmentat, es prendran totes les mesures possibles perquè la població civil sigui acollida en condicions satisfactòries d'allotjament, salubritat, higiene, seguretat i alimentació.
2. No es podrà forçar les persones civils a abandonar el seu propi territori per raons relacionades amb el conflicte.

#### **Article 18.** *Societats de socors i accions de socors*

1. Les societats de socors establertes en el territori de l'alta part contractant, com ara les organitzacions de la Creu Roja (Mitja Lluna Roja, Lleó i Sol Rojos), podran oferir els seus serveis per al desenvolupament de les seves funcions tradicionals en relació amb les víctimes del conflicte armat. La població civil pot, fins i tot per iniciativa pròpia, oferir-se per recollir i cuidar els ferits, malalts i naufrags.
2. Quan la població civil estigui patint privacions extremes per falta d'abastiments indispensables per a la seva supervivència, com ara queviures i subministraments sanitaris, s'emprendran, amb el consentiment de l'alta part contractant interessada, accions de socors a favor de la població civil, de caràcter exclusivament humanitari i imparcial i fetes sense cap distinció de caràcter desfavorable.



## Títol V. Disposicions finals

### Article 19. *Difusió*

Aquest Protocol s'haurà de difondre de la manera més àmplia possible.

### Article 20. *Signatura*

Aquest Protocol quedarà obert a la signatura de les parts en els convenis sis mesos després de la signatura de l'acta final i seguirà obert durant un període de dotze mesos.

### Article 21. *Ratificació*

Aquest Protocol serà ratificat el més aviat possible. Els instruments de ratificació es dipositaran en poder del Consell Federal Suís, dipositari dels convenis.

### Article 22. *Adhesió*

Aquest Protocol quedarà obert a l'adhesió de qualsevol part en els convenis no signatària d'aquest Protocol. Els instruments d'adhesió es dipositaran en poder del dipositari.

### Article 23. *Entrada en vigor*

1. Aquest Protocol entrarà en vigor sis mesos després que s'hagin dipositat dos instruments de ratificació o d'adhesió.

2. Per a cada part en els convenis que ratifiqui el Protocol o que s'hi adhereixi, aquest Protocol entrarà en vigor sis mesos després que la part esmentada hagi dipositat el seu instrument de ratificació o d'adhesió.

### Article 24. *Esmenes*

1. Qualsevol alta part contractant podrà proposar una o diverses esmenes a aquest Protocol. El text de qualsevol esmena proposada es comunicarà al dipositari, el qual, després de celebrar consultes amb totes les altes parts contractants i amb el Comitè Internacional de la Creu Roja, decidirà si convé convocar una conferència per examinar l'esmena proposada.

2. El dipositari convidarà a aquesta conferència les altes parts contractants i les parts en els convenis, siguin o no signatàries d'aquest Protocol.

### Article 25. *Denúncia*

1. En el cas que una alta part contractant denunciï aquest Protocol, la denúncia només tindrà efecte sis mesos després d'haver rebut l'instrument de denúncia. No obstant això, si en expirar els sis mesos la part denunciante es troba en la situació prevista a l'article 1, la denúncia no tindrà efecte abans del final del conflicte armat. Les persones que hagin estat objecte d'una privació o d'una restricció de llibertat per motius relacionats amb aquest conflicte seguiran, no obstant això, beneficiant-se de les disposicions d'aquest Protocol fins al seu alliberament definitiu.

2. La denúncia es notificarà per escrit al dipositari. Aquest darrer la comunicarà a totes les altes parts contractants.

### Article 26. *Notificacions*

El dipositari informarà les altes parts contractants i les parts en els convenis, siguin o no signatàries d'aquest Protocol, sobre:

- Les firmes d'aquest Protocol i el dipòsit dels instruments de ratificació i d'adhesió, de conformitat amb els articles 21 i 22.
- La data en què aquest Protocol entri en vigor, de conformitat amb l'article 23.
- Les comunicacions i declaracions rebudes de conformitat amb l'article 24.



**Article 27. Registre**

1. Una vegada hagi entrat en vigor aquest Protocol, el dipositari el trametrà a la Secretaria de les Nacions Unides amb l'objecte que es registri i publiqui, de conformitat amb l'article 102 de la Carta de les Nacions Unides.

2. El dipositari informarà igualment la Secretaria de les Nacions Unides de totes les ratificacions i adhesions que rebí en relació amb aquest Protocol.

**Article 28. Textos autèntics**

L'original d'aquest Protocol, els textos del qual en àrab, xinès, espanyol, francès, anglès i rus són igualment autèntics, es dipositarà en poder del dipositari, el qual n'enviarà còpies certificades conformes a totes les parts en els convenis.

**Estats part al Protocol addicional II dels convenis de Ginebra de 1949**

A 26 de juny del 2024

<b>Estat</b>	<b>PA II 1977</b>
Alemanya	14.02.1991
Aràbia Saudita	28.11.2001
Costa Rica	15.12.1983
Costa d'Ivori	20.09.1989
Croàcia	11.05.1992
Cuba	23.06.1999
Dinamarca	17.06.1982
Djibouti	08.04.1991
Dominica	25.04.1996
Egipte	09.10.1992
El Salvador	23.11.1978
Emirats àrabs units	09.03.1983
Equador	10.04.1979
Eslovàquia	02.04.1993
Eslovènia	26.03.1992
Espanya	21.04.1989
Estònia	18.01.1993
Eswatini	02.11.1995
Etiòpia	08.04.1994
Federació de Rússia	29.09.1989
Fiji	30.07.2008
Filipines	11.12.1986
Finlàndia	07.08.1980
França	24.02.1984
Gabon	08.04.1980
Gàmbia	12.01.1989
Geòrgia	14.09.1993
Ghana	28.02.1978
Grècia	15.02.1993
Grenada	23.09.1998
Guatemala	19.10.1987
Guinea	11.07.1984
Guinea Equatorial	24.07.1986
Guinea-Bissau	21.10.1986
Guyana	18.01.1988
Haití	20.12.2006



Hondures	16.02.1995
Hongria	12.04.1989
Iemen	17.04.1990
Illes Salomó	19.09.1988
Irlanda	19.05.1999
Islàndia	10.04.1987
Itàlia	27.02.1986
Jamaica	29.07.1986
Japó	31.08.2004
Jordània	01.05.1979
Kazakhstan	05.05.1992
Kenya	23.02.1999
Kuwait	17.01.1985
Kirguizistan	18.09.1992
Lesotho	20.05.1994
Letònia	24.12.1991
Líban	23.07.1997
Libèria	30.06.1988
Líbia	07.06.1978
Liechtenstein	10.08.1989
Lituània	13.07.2000
Luxemburg	29.08.1989
Macedònia del Nord	01.09.1993
Madagascar	08.05.1992
Malawi	07.10.1991
Maldives	03.09.1991
Mali	08.02.1989
Malta	17.04.1989
Marroc	03.06.2011
Mauritània	14.03.1980
Maurici	22.03.1982
Micronèsia (Estats Federats de)	19.09.1995
Mònaco	07.01.2000
Mongòlia	06.12.1995
Montenegro	02.08.2006
Moçambic	12.11.2002
Namíbia	17.06.1994
Nauru	27.06.2006
Nicaragua	19.07.1999
Níger	08.06.1979
Nigèria	10.10.1988
Noruega	14.12.1981
Nova Zelanda	08.02.1988
Oman	29.03.1984
Països Baixos	26.06.1987
Palau	25.06.1996
Palestina	04.01.2015
Panamà	18.09.1995
Paraguai	30.11.1990
Perú	14.07.1989
Polònia	23.10.1991
Portugal	27.05.1992
Qatar	05.01.2005



Regne-Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord	28.01.1998
República de Corea	15.01.1982
República de Moldàvia	24.05.1993
República Dominicana	26.05.1994
República Popular Democràtica de Laos	18.11.1980
República Txeca	05.02.1993
República Unida de Tanzània	15.02.1983
República Democràtica del Congo	12.12.2002
Romania	21.06.1990
Rwanda	19.11.1984
Saint Christopher i Nevis	14.02.1986
Santa Seu	21.11.1985
Saint Lucia	07.10.1982
Sant Vicenç i les Grenadines	08.04.1983
Samoa	23.08.1984
San Marino	05.04.1994
Sao Tomé i Príncipe	05.07.1996
Senegal	07.05.1985
Sèrbia	16.10.2001
Seychelles	08.11.1984
Sierra Leone	21.10.1986
Sudan	13.07.2006
Sudan del Sud	25.01.2013
Sud-àfrica	21.11.1995
Suècia	31.08.1979
Suïssa	17.02.1982
Surinam	16.12.1985
Tadjikistan	13.01.1993
Timor Oriental	12.04.2005
Togo	21.06.1984
Tonga	20.01.2003
Trinitat i Tobago	20.07.2001
Tunísia	09.08.1979
Turkmenistan	10.04.1992
Uganda	13.03.1991
Ucraïna	25.01.1990
Uruguai	13.12.1985
Uzbekistan	08.10.1993
Vanuatu	28.02.1985
Veneçuela	23.07.1998
Xipre	18.03.1996
Zàmbia	04.05.1995
Zimbàbue	19.10.1992
<b>Total</b>	<b>169</b>

(\*) **Niue.** Niue continua vinculada per la ratificació per part de Nova Zelanda dels Convenis de Ginebra de 1949, fins que Niue s'adhereixi a les convencions per dret propi.

(\*\*) **Burundi.** El 21 de setembre de 2004, el Govern de Burundi va ratificar l'estatut de Roma de la Cort Penal Internacional. Així, l'Estatut va entrar en vigor per a Burundi l'1 de desembre de 2004 d'acord amb l'article 126 (2). El 27 d'octubre de 2016, d'acord amb l'article 127 (1) de l'Estatut, el Govern de Burundi va notificar al Secretari General de les Nacions Unides la seva decisió de retirar-se de l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional. La retirada va entrar en vigor el 27 d'octubre de 2017.



(\*\*\*) **Filipines.** El 30 d'agost de 2011, el Govern de la República de les Filipines va ratificar l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional. Així, l'Estatut va entrar en vigor per a les Filipines l'1 de novembre de 2011 d'acord amb l'article 126 (2). El 17 de març de 2018, d'acord amb l'article 127 (1) de l'Estatut, el Govern de la República de Filipines va notificar al Secretari General de les Nacions Unides la seva decisió de retirar-se de l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional. La retirada va entrar en vigor el 17 de març de 2019.

## Reserves i Declaracions

### Alemanya

La lletra e de l'apartat 4 de l'article 75 del Protocol Addicional I i la lletra e de l'apartat 2 de l'article 6 del Protocol II addicional s'aplicaran de manera que sigui el tribunal el que decideixi si un encausat detingut ha de comparèixer personalment davant el tribunal de cassació (traducció de l'original alemany).

### Argentina

Pel que fa a l'article 1 del Protocol II, tenint en compte el seu context, la República Argentina opina que la designació de grups armats organitzats, utilitzada a l'article 1 del Protocol esmentat, no es considera equivalent a la denominació utilitzada a l'article 43 del Protocol I per definir el concepte de forces armades, encara que aquests grups compleixin les condicions previstes en l'esmentat article 43.

En referència a una declaració feta pel Regne Unit el 2 de juliol del 2002, la República Argentina rebutja la pretensió britànica d'estendre l'aplicació dels protocols a les Illes Malvines, Geòrgia del Sud i Sandwich del Sud i d'acceptar la jurisdicció de la Comissió Internacional d'Investigació del Protocol I pel que fa als territoris esmentats.

Els protocols addicionals són aplicables a les Illes Malvines, Geòrgia del Sud i Sandwich del Sud perquè siguin part integrant del territori de la República Argentina, en virtut de la ratificació d'aquests protocols per part del Govern de l'Argentina el 26 de novembre de 1996 i l'acceptació de la Comissió d'Investigació Internacional presentada l'11 d'octubre de 1996.

En relació amb la qüestió de les Illes Malvines, l'Assemblea General de les Nacions Unides va adoptar les resolucions 2065 (XX), 3160 (XXVIII), 31/49, 37/9, 38/12, 39/6, 40/21, 41/40, 42/19 i 43/25, entre les quals es reconeix l'existència d'un conflicte de sobirania i demana a la República Argentina i al Regne Unit que reprenguin les negociacions per tal de trobar una solució pacífica i definitiva al conflicte, a través dels bons oficis del secretari general de les Nacions Unides, que informará l'Assemblea General sobre els avenços efectuats.

La República Argentina referma els seus drets de sobirania sobre les Illes Malvines, les Illes Geòrgia del Sud i Sandwich del Sud i les zones marítimes circumdants (11 de desembre del 2002, traducció de l'original espanyol).

### Àustria

S'aplicarà la lletra e de l'apartat 2 de l'article 6 del Protocol II, sempre que no sigui incompatible amb les disposicions legislatives que preveuen que qualsevol encausat que pertorbi l'ordre durant la vista oral o la presència del qual pugui dificultar l'interrogatori d'un altre encausat o l'audiència d'un testimoni o d'un pèrit pugui ser exclòs de la sala del tribunal (traducció de l'original alemany).

### Canadà

Segons la interpretació del Govern del Canadà, els termes no definits que s'utilitzen al Protocol II addicional, però que es defineixen al Protocol I addicional, tenen el significat que se'ls dona al Protocol I addicional.

Les interpretacions establertes pel Govern del Canadà pel que fa al Protocol I addicional s'aplicaran, si escau, als termes i disposicions comparables contingudes en el Protocol II addicional.



L'Ambaixada del Canadà [...] té l'honor de referir-se [...] a la comunicació del Consell Federal Suís del 9 de gener del 2015 [...] relativa al Protocol II i al Protocol III. L'Ambaixada del Canadà assenjala que aquesta comunicació la va fer el Consell Federal Suís en la seva qualitat de dipositari del Protocol II i del Protocol III.

L'Ambaixada del Canadà vol recalcar que el dipositari té un paper de caràcter tècnic i administratiu, i que correspon als estats parts en un tractat, i no al dipositari, pronunciar-se sobre qualsevol qüestió de dret relacionada amb els instruments transmesos pel dipositari. En aquest context, l'Ambaixada canadenca assenjala que "Palestina" no compleix els criteris per ser considerat un estat segons el dret internacional i, per tant, no és reconeguda com a tal pel Canadà. Per tant, per evitar qualsevol ambigüitat, l'Ambaixada del Canadà vol manifestar la seva posició segons la qual "Palestina" no està qualificada per adherir-se al Protocol II i al Protocol III, de manera que la seva suposada adhesió a aquests Protocols no té cap valor legal ni impacte en les relacions convencionals del Canadà amb l'"Estat de Palestina" (21 de gener del 2015, versió original en francès).

### Egipte

El Govern de la República Àrab d'Egipte celebra la Conferència Diplomàtica que va conduir a l'adopció, el juny de 1977, dels dos protocols addicionals als convenis de Ginebra de 1949. Aquests dos protocols es van adoptar en sis idiomes originals, inclòs l'àrab. Cadascuna d'aquestes sis llengües té el mateix valor d'autenticitat en comparació amb les altres. En comparar les sis versions originals dels protocols addicionals, sembla que el text àrab no es correspongui –en certs punts– amb les altres versions. Al contrari, la versió àrab contradiu, en el fons i en la forma, determinades disposicions adoptades pels estats, en l'àmbit del dret internacional i les relacions humanes.

En conseqüència, el Govern de la República Àrab d'Egipte declara, amb motiu del dipòsit de l'instrument de ratificació dels protocols addicionals als quatre convenis de Ginebra de 1949 prop de la Confederació Suïssa (estat dipositari), que adoptarà la versió que millor conciliï els textos originals dels protocols.

En ratificar els protocols addicionals de 1977 als convenis de Ginebra de 1949, la República Àrab d'Egipte està convençuda que les disposicions d'aquests dos protocols constitueixen la protecció jurídica mínima que cal concedir, en temps de conflicte armat, a les persones i als béns civils i culturals. Referint-se als principis de la Llei islàmica, dels quals és profundament respectuosa, la República Àrab d'Egipte subratlla que és el deure de tots els estats abstenir-se, en els conflictes, d'exposar les persones indefenses al foc de les armes. Es demana a aquests estats que despleguin tots els esforços possibles amb aquesta finalitat, en nom de la humanitat i dels valors culturals de totes les nacions i de tots els pobles.

La República Àrab d'Egipte es compromet, per tant, a respectar totes les disposicions dels protocols. Referma, d'acord amb el principi de reciprocitat, la seva vinculació al dret d'utilitzar tots els mitjans autoritzats pel dret internacional per reaccionar contra qualsevol vulneració d'aquestes lleis per part de qualsevol part i, per tant, evitar qualsevol altra infracció. A més, referma que els comandants militars i els altres responsables de planificar, decidir o executar un atac han de prendre necessàriament les seves decisions basant-se en la seva avaluació de la informació que emana de totes les fonts de què disposen en aquell moment (traducció de la traducció no oficial en anglès de l'original àrab).

### Emirats Àrabs Units

En acceptar l'esmentat Protocol, el Govern dels Emirats Àrabs Units considera que la seva acceptació d'aquest Protocol no implica de cap manera el seu reconeixement d'Israel ni l'obliga a aplicar les disposicions del dit Protocol respecte a aquest país. El Govern dels Emirats Àrabs Units també vol indicar que la posició descrita anteriorment és coherent amb la pràctica general dels Emirats Àrabs Units pel que fa a la signatura, ratificació, adhesió o acceptació de convenis, tractats o protocols internacionals dels quals un país no reconegut pels Emirats Àrabs Units sigui part (traducció de l'original en anglès).



## França

Amb motiu del dipòsit de l'instrument d'adhesió de França al Protocol II, tinc l'honor d'informar-vos que no és la intenció de la República Francesa adherir-se al Protocol I del mateix dia en els mateixos convenis. Aquesta darrera decisió s'explica pels motius indicats pel representant de França durant la quarta sessió de la Conferència Diplomàtica de Ginebra, sobre la reafirmació i el desenvolupament del dret internacional humanitari aplicable en els conflictes armats i, en especial, per l'absència de consens entre els estats signants de Protocol I pel que fa a l'abast exacte de les obligacions assumides per aquests estats en matèria de dissuasió.

## Irlanda

En ratificar el Protocol II Addicional, Irlanda declara que considera que les disposicions d'aquest Protocol representen el nivell mínim de protecció legal i efectiva que s'ha d'oferir a les persones, els civils i els béns culturals en situacions de conflicte armat.

L'article 6 s'aplicarà a Irlanda en la mesura que la lletra e de l'apartat 2 no sigui incompatible amb el poder d'un jutge, en circumstàncies excepcionals, d'expulsar d'un tribunal un encausat que provoqui una pertorbació durant un judici (traducció de l'original anglès).

## Liechtenstein

La lletra e de l'apartat 2 de l'article 6 del Protocol II s'aplicarà sempre que no sigui incompatible amb les disposicions legislatives que preveuen que qualsevol encausat que pertorbi l'ordre durant la vista oral o la presència del qual podria interferir en l'interrogatori d'un altre acusat o l'audiència d'un testimoni o perit es pugui expulsar de la sala.

## Malta

S'aplicarà la lletra e de l'apartat 2 de l'article 6 del Protocol II sempre que no sigui incompatible amb les disposicions legislatives que preveuen que qualsevol encausat que pertorbi l'ordre durant la vista oral o la presència del qual podria interferir en l'interrogatori d'un altre encausat o l'audiència d'un testimoni o perit es pugui excloure de la sala (traducció de l'original en anglès).

## Maurici

El Govern de la República de Maurici s'oposa a la inclusió del que s'anomena el "territori britànic de l'oceà Índic" a la llista de territoris esmentats en la Declaració dipositada el 2 de juliol del 2002 prop del Consell Federal Suís per al Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord relativa a l'aplicabilitat dels protocols I i II addicionals als convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949 adoptats a Ginebra el 8 de juny de 1977. Per tant, rebutja la Declaració esmentada en la mesura que pretén estendre la ratificació dels protocols esmentats per part del Govern britànic al que s'anomena el "territori britànic de l'oceà Índic".

El Govern de la República de Maurici no reconeix la competència del Govern britànic per adherir-se a cap instrument internacional en nom de l'arxipèlag de les Chagos, que és part integrant del territori de la República de Maurici.

El Govern de la República de Maurici vol reafirmar la indiscutible sobirania de Maurici sobre l'arxipèlag de les Chagos, inclòs Diego Garcia (27 de juny del 2003, traducció de l'original anglès).

Maurici va sol·licitar al dipositar que comuniqui als estats parts en els Convenis de Ginebra la seva objecció a l'aplicació dels tres Protocols addicionals al "Territori britànic de l'Oceà Índic" per part del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord (13 de gener del 2020, vegeu la notificació de 31 de gener del 2020).

## Nova Zelanda

No aplicable a Niue i Tokelau.



### Oman

En dipositar aquests instruments, el Govern del Sultanat d'Oman declara que aquestes adhesions no representen de cap manera el reconeixement ni l'establiment de relacions amb Israel pel que fa a l'aplicació de les disposicions d'aquests Protocols (traducció de l'original anglès).

### Països Baixos

Aplicable a la part europea dels Països Baixos a partir del 26 de desembre de 1987, a la part caribenya dels Països Baixos (les illes de Bonaire, Sint Eustasi i Saba) a partir del 10 d'octubre del 2010, a Aruba a partir del 26 de desembre de 1987, i a Curaçao i Sint Maarten a partir del 10 d'octubre del 2010. S'aplicava a les antigues Antilles Neerlandeses del 26 de desembre de 1987 al 9 d'octubre del 2010.

### Portugal

Ja no s'aplica a Macau des del 20 de desembre de 1999 (vegeu, tanmateix, sota la Xina).

### Regne Unit

L'Ambaixada de Sa Majestat Britànica té l'honor de declarar, en nom del Govern del Regne Unit, que la ratificació dels protocols addicionals s'estén als territoris següents, de les relacions internacionals dels quals és responsable:

Anguilla; Bermudes; Territori Antàrtic Britànic; Territori Britànic de l'Oceà Índic; Illes Verges Britàniques; Illes Caiman, Illes Falkland; Montserrat; Pitcairn, Henderson, Ducie i Oeno; Santa Helena i dependències; Illes Geòrgia del Sud i Sandwich del Sud; bases sobiranes d'Akrotiri i Dhekelia; Illes Turks i Caicos.(2 de juliol del 2002, traducció de l'original en anglès).

L'Ambaixada de Sa Majestat Britànica té l'honor de declarar, en nom del Govern del Regne Unit, que la ratificació del Protocol II s'estén a la Batllia de Guernsey i a l'Illa de Man, a més dels territoris de les relacions internacionals dels quals és responsable i als quals es va estendre aquest Protocol el 2 de juliol del 2002 (15 de juliol del 2011, traducció de l'original anglès).

L'Ambaixada de Sa Majestat Britànica té l'honor de declarar, en nom del Govern del Regne Unit, que la ratificació del Protocol II s'estén a la Batllia de Jersey, a més dels territoris als quals ja s'ha estès aquest Protocol (7 de gener del 2013, traducció de l'original anglès).

### Rússia

La Federació Russa continua exercint els drets i complint les obligacions derivades dels acords internacionals signats per la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques. Per tant, el Ministeri demana que la Federació Russa sigui considerada part en tots els acords internacionals vigents en lloc de l'URSS (13 de gener de 1992, traducció de l'original anglès).

La ratificació per la Unió Soviètica dels protocols addicionals als convenis de Ginebra per a la protecció de les víctimes de la guerra constitueix un fet insòlit en la història diplomàtica contemporània del nostre país. Reflecteix l'esperit del nou pensament polític, demostra l'adhesió de l'Estat soviètic a la idea d'humanització de la vida internacional i l'enfortiment de l'ordre jurídic internacional.

Al mateix temps, posa de manifest l'esperit de successió de la diplomàcia russa i soviètica que ja es pronunciava als anys 60 del segle passat, sobre l'aplicació de les normes de l'humanisme i la misericòrdia en les tràgiques circumstàncies d'una guerra.

Cal destacar que els protocols addicionals pel desenvolupament dels quals la Unió Soviètica va fer una contribució universalment reconeguda es trobaven entre els primers actes internacionals proposats per a la ratificació del nou parlament soviètic.





Cal assenyalar que el soviètic suprem de l'URSS va insistir a ratificar els protocols sense cap reserva i va declarar al mateix temps que el nostre estat reconeixia la competència de la Comissió Internacional d'Establiment dels Fets de vulneracions del dret internacional humanitari.

A la Unió Soviètica, s'espera que la ratificació dels protocols addicionals sigui plenament apreciada per tots els interessats en la noble causa de l'humanisme i l'alliberament de la humanitat dels horrors de la guerra.

### Santa Seu

Mitjançant la ratificació dels dos protocols addicionals dels convenis de Ginebra del 12 d'agost de 1949 relatius a la protecció de les víctimes dels conflictes armats internacionals (Protocol I) i no internacionals (Protocol II), adoptats a Ginebra el 8 de juny de 1977, la Santa Seu pretén abans de tot reconèixer els mèrits i els resultats positius obtinguts per la "Conferència diplomàtica sobre la reafirmació i el desenvolupament del dret internacional humanitari aplicable als conflictes armats", en la qual va participar activament.

La Santa Seu considera que, des d'una perspectiva històrica i jurídica global, els dos protocols representen i confirmen un avenç significatiu en el dret humanitari que cal aplicar en els conflictes armats, un avenç que mereix ser aprovat i secundat.

Alhora, la Santa Seu vol recordar, pel que fa al que disposen els textos legals esmentats anteriorment, les consideracions que ja han estat notificades per la seva delegació, en finalitzar els treballs de la Conferència, a la secretaria d'aquesta última. Ens complau especialment reconèixer el valor de les disposicions que amplien, en determinats sectors, el dret humanitari, com ara: la protecció de la població civil, en especial de les dones i els nens; la protecció concedida als béns culturals dels pobles; la protecció dels béns essencials per a la supervivència de la població civil; el respecte i la protecció del personal sanitari i religiós; la prohibició de les represàlies.

Altres disposicions són, per contra, a criteri de la Santa Seu, menys satisfactòries quant al fons o menys encertades en la formulació. A més, es van observar dubtes i omissions en qüestions importants, en la possibilitat d'ampliació de les normes humanitàries. Pel que fa, en especial, al Protocol II, la Santa Seu lamenta que després d'haver estat buidat en bona part de la seva substància humanitària pel Ple de la Conferència, s'hagi convertit en un instrument d'un legalisme restringit en el seu i en l'esperit. Si la Santa Seu el va signar, no sense serioses reserves, i si ara el ratifica, és sobretot perquè el considera com una porta oberta cap a futurs desenvolupaments del dret humanitari en un sector crucial i massa desatès fins avui.

La Santa Seu també declara que ha pres nota de les reserves i de les declaracions fetes per determinats estats que han dipositat un instrument de ratificació o d'adhesió dels protocols.

Finalment, la Santa Seu referma en aquesta ocasió la seva profunda convicció respecte al caràcter fonamentalment inhumà de la guerra. Una humanització dels efectes dels conflictes armats, com la que pretenen fer els dos protocols, és benvinguda i rep el suport de la Santa Seu en la mesura que pretén pal·liar el sofriment humà i en què, en el desencadenament de les passions i de les forces del mal, tendeix a salvaguardar els principis essencials de la humanitat i els béns suprems de la civilització. La Santa Seu també expressa la seva ferma convicció que l'objectiu últim, el que és mereixedor de la vocació de l'home i de la civilització humana, ha de ser l'abolició de la guerra. No podem deixar de pensar que les mesures previstes pel Conveni de Ginebra i ara pels dos protocols addicionals –mesures que per si soles ja són instruments fràgils per a la protecció de les víctimes dels conflictes armats convencionals–, no només resultarien insuficients sinó totalment inadequades davant de la devastació ruïnosa d'una guerra nuclear.

La Santa Seu, pensant a ser l'interpret de les inquietuds i esperances dels pobles, desitja que el camí encoratjador obert a Ginebra per la codificació del dret humanitari en els conflictes armats no quedi com a lletra morta o un simple compromís formal, sinó que tingui cabuda en les consciències, traduït a la pràctica i perseguit fins a l'objectiu final de l'abolició de qualsevol guerra, sigui quina sigui.



### Xina

Aplicable a Hong Kong a partir de l'1 de juliol de 1997 (14 d'abril de 1999) i a Macau a partir del 20 de desembre de 1999 (31 de maig de 2000).

De conformitat amb l'article 16, paràgraf 2, lletra c, de la Llei qualificada reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de Tractats, del 19 de desembre de 1996, es fa públic que les reserves, les declaracions i les objeccions formulades així com totes les modificacions subjectives, d'àmbit d'aplicació territorial, temporal, material o de qualsevol altra naturalesa relatives als Protocols addicionals als convenis de Ginebra de 12 d'agost de 1949 estan disponibles al web:

IHL Treaties - Treaties and States Parties ([icrc.org](http://icrc.org))